

Tom Behnke (FP):

Da vores ordfører, fru Pia Kjærsgaard, desværre ikke kan være til stede, skal jeg fremføre partiets holdninger:

Vi er i Fremskridtspartiet meget enige i, at det var på tide at få en modernisering af myndighedsloven. Også vi har længe sukket efter at få en lov, der var mere indrettet efter, at vi lever i 1990'erne og ikke i 1920'erne.

Det, vi så for os, og som jeg også kan se at ministeren har med i sit forslag, er for det første fleksibilitet, altså at man i større omfang har mulighed for at tilpasse værgemålet til den enkelte person og til den enkeltes situation.

En anden vigtig ting, som ministeren også har præciseret, er, at vi skal være sikre på, at retssikkerheden hele tiden bliver varetaget, at den, der bliver umyndiggjort, hele tiden er sikker på, at retssikkerheden er sket fyldest.

Men vi er lidt betænkelige ved forslaget konkrete udformning. Vi er lidt betænkelige ved, om man lige præcis med det forslag, der foreligger på nuværende tidspunkt, er nået frem til den helt rigtige løsning og den løsning, som tilgodeser alle parter bedst muligt. Vi er f.eks. ikke indstillede på, at man overflytter afgørelseskompetencen fra retterne til statsamtterne. I den forbindelse kunne jeg gentage, hvad fru Inge Dahl-Sørensen sagde om, at der jo i forvejen er en del skepsis vedrørende statsamtterne og deres skønsvurderinger. Men i det hele taget er vi ikke indstillede på, at man overflytter kompetencen fra retterne til statsamtterne.

Vi er også imod, at man nu vil til at betale personer for at påtage sig værgemål. Der står endda i forslaget, at den umyndiggjorte herefter selv skal betale for det, hvis det er muligt. Der står også, at det skal være muligt for en person at være væрге for flere på én gang. Man kunne nemt forestille sig en situation, hvor f.eks. advokater fik det som deres levebrød at være værger for adskillige umyndiggjorte. Vi synes ikke, det er særlig hensigtsmæssigt, at man på den måde skal kunne tjene til sit levebrød ved at være væрге.

Det at være væрге bør være en funktion, hvor man er det for den enkelte umyndiggjorte, og hvor man sætter sig helt ind i den umyndiggjortes dagligdag, virke og liv og så i øvrigt administrerer ud fra, hvordan den pågældende har levet, og hvordan den pågældende ønsker at leve fremover, og ikke således, at det bliver til cool business for en eller anden advokat eller måske endda flere.

Vi er også lidt betænkelige ved ministerens omtale af, hvor stor en personkreds der er tale om. Og fru Margrete Auken udtrykte tilfredshed med, at man nu blev opmærksom på det. Jeg er meget betænkelig ved, at man stiller det op på den måde, at der i virkeligheden er over 40.000, der burde umyndiggøres, men at der i dag kun er ca. 3.000, der er umyndiggjort, og kun 1.000, der er under lavværgemål.

Jeg synes ikke, man kan stille det op på den måde, at målet er at umyndiggøre 40.000 personer, altså vende tingene om på den måde; men jeg fornemmer lidt, at ministerens forslag er stillet op, som om der potentielt er 40.000, som vi bør gøre noget for.

Jeg vil anbefale, at man holder tungen meget lige i munden, og at man går efter principperne og ikke efter, at der er et antal, som måske burde umyndiggøres.

Forslaget er jo, som flere ordførere har været inde på, meget teknisk præget, og det meste af det egner sig allerbedst til en udvalgsbehandling, hvor vi mere detaljeret kan gå ned i de enkelte paragraffer og måske mere detaljeret blive enige om nogle ændringer.

Men som sagt er Fremskridtspartiet enigt i målsætningen med lovforslaget, og vi vil gå positivt ind i udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det var dog en ejendommelig fordrejning både af det, jeg har sagt, og af det, ministeren har skrevet i betænkningen. Der er da ingen her, der har sagt, at man vil umyndiggøre 40.000. Problemet er: At man ikke vil umyndiggøre, men at det er det eneste skridt, man kan tage.

Man siger, at man skønner, at der er så og så mange, der har svært ved at klare sig uden hjælp – lad os sige det på den måde – og at man med de gældende bestemmelser ikke har kunnet komme dem til hjælp. Jeg ved ikke, om tallet er rigtigt, men vi kan da undersøge det.

Det er det, der har været baggrunden. Jeg synes lige, det skal siges i forbindelse med hr. Tom Behnkes underlige karikatur af, hvad der er blevet sagt: At nu ønskede i hvert fald jeg og måske også ministeren at umyndiggøre 40.000. Sikke noget sludder!

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg er da glad for, at jeg misforstod, hvad fru Margrete Auken sagde; men det var således, jeg